

Иван Лађарски

СЛОВО О КОСТИ АБРАШЕВИЋУ

Црвено семе за црвену жетву
у смеж, у зене, у срца плам,
црвену заклетву и клетву
у црницу, у посницу, у кам.

Постеља огањ поета буне
сновидом данас, плану за сутра,
хајдучких гусли растеже струне
за руј неба будућег јутра.

У тами, очају, у кобу злом
жњео је веру у бољи свет,
другу раднику муњу и гром
у жуљну шаку с прстију пет.

Из кврга слободи пружи руку
жарко је звао из невида,
и кад му Смрт пружи руку
он поста зена нашег вида.

Црвена слобода га ухиљади
у младост класе, у срце њено,
да вечно, са поворкама младих
маршује и песник у црвено. . .